

de 300 Kr. og samtidig forandre Satserne i de direkte og indirekte Skattelove, men man kan ikke med nogen som helst Begrundelse overføre til Pensionsfonden netop de Penge eller et vist Beløb af de Penge, som kommer ind ad denne Vej, naar Statskassen alligevel skal lægge andre til. Jeg mener derfor, at formelt og reelt lider Forslaget af meget væsentlige Mangler, større, synes jeg egentlig, end det behøvede at lide af, thi et Udvalg — jeg antager, Sagen vil blive henvist til et Udvalg —, som skal behandle dette Lovforslag, kommer ikke alene til at behandle det principielle deri, som det jo i enhver Sag er ethvert Udvalgs Opgave, men selv om et Udvalg fuldt ud gik ind paa Tanken, maatte det have den Opgave at gøre dette Lovforslag saaledes i Stand, at det overhovedet bliver gennemførligt. I den Henseende har, synes jeg, det ærede Medlem taget sig Opgaven noget lettere, end han skulde have gjort, saa meget mere som han fra Forelæggelsen i Fjor og indtil i Aar har haft god Tid til at gøre Forslaget mere fuldkomment i ren formel Henseende.

Ved Beregningerne, der ledsager Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig videre, idet de er alt for skematisk affattede, og jeg erindrer det Arbejde, jeg i sin Tid havde med at underbygge det Lovforslag, jeg forelagde i 1900, et Arbejde, som jeg slet ikke kunde udføre alene, men hvortil jeg havde en fortræffelig Medhjælp, vel den bedste til Udførelsen af et saadant Arbejde, nemlig afdøde Konferensraad, Formand for Forsikringsraadet, Petersen. Uden en saadan sagkyndig Medhjælp kan man, naar man ikke er Forsikringstekniker, slet ikke foretage en saadan Underbygning. Jeg kan derfor ikke sige noget bestemt om det ærede Medlems Tal; jeg tror, man vil stille sig noget afvisende overfor den Tanke i Løbet af 5 Aar at opsamle en saamægtig Fond som 112½ Mill. Kr. Paa et enkelt Punkt, hvor den højtærede Minister imødegik det ærede Medlems Tal, har den højtærede Minister formentlig ikke ganske Ret. Naar man ser paa den Kurve, som viser Antallet af Mennesker i de forskellige Aldre, kommer sikkert det Tal, som den ærede Forslagsstiller har nævnt, som angivende Antallet af dem, der skulde leve ved 62 Aars Alderen, det virkelige Forhold

noget nærmere end det Tal, den højtærede Minister ansaa for det rigtige. Jeg har i en Fart anstillet en Prøve, og jeg tror som sagt, at den højtærede Minister ikke har ganske Ret, men dette er for øvrigt kun et underordnet Punkt, som ikke vedrører de Tal, det kommer an paa, naar man skal arbejde med en saadan Sag.

Medens jeg altsaa har udtalt mig imod Forslaget formelt og reelt, paaskønner jeg den Interesse, det ærede Medlem har lagt for Dagen ved overhovedet at beskæftige sig med denne Sag og indbringe Forslag derom. Jeg forstaaer ogsaa hans Utaalmodighed, men efter de Løfter, som gentagende er givet af Kommissionen, kan man ikke komme uden om dens Betænkning; vi maa afvente denne Betænkning. Det er muligt, den gaar i samme Retning som Lovforslaget, at dette Spørgsmaal skal løses ad Tvangens Vej. Jeg tror, der her i Landet er meget afvigende Meninger om, hvorvidt man skal gaa ad Tvangens eller Frivillighedens Vej, da der er Mulighed for at løse Spørgsmaalet ad Frivillighedens Vej paa en saadan Maade, at man, selv om man ikke faar de fattigste med, dog kommer langt ned, før man udelukker nogen, hvad ogsaa i sin Tid blev erkendt af afdøde Raadmand Knudsen. Spørgsmaalet om frivillig eller tvungen Forsikring er jo et meget vigtigt Spørgsmaal, som der ikke bliver Tid til at drøfte i indeværende Samling, og det maa drøftes ikke alene i et Udvalg, men Spørgsmaalet er ganske sikkert af saa stor Betydning, at det bør drøftes her i Tinget, inden man skrider til gennem Udvalg at behandle dette første Hovedspørgsmaal i denne Sag.

Forslagsstilleren (Bjerre): Jeg glemte at omtale før, at der sidder en Kommission, som behandler disse Spørgsmaal; det ved jeg godt, og jeg vidste det ogsaa i Fjor. Der blev sagt den Gang, at de Tanker, som jeg her har fremsat, ikke vilde komme frem gennem Kommissionen, og derfor kunde jeg godt fremsætte dem, og det gjorde jeg saa. Jeg havde for Resten ventet, at Kommissionen var kommet med en Betænkning i Efteraaret eller ved Juletid, og derfor har jeg ventet saa længe som muligt med mit Lovforslag, men da Betænkningen saa ikke kom, og den havde været lovet saa mange

□